

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 280/2013-12

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 2. júla 2013 predbežne prerokoval sťažnosť Ing. G. R., T., zastúpenej JUDr. M. Š., CSc., B., pre namietané porušenie jej základného práva vlastníť majetok podľa čl. 20 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd rozsudkom Okresného súdu Rimavská Sobota č. k. 7 C/91/2008-137 zo 14. decembra 2010 a rozsudkom Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 14 Co/89/2011-158 z 19. apríla 2011 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť Ing. G. R. o d m i e t a pre nesplnenie zákonom predpísaných náležitostí.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 3. mája 2013 doručená sťažnosť Ing. G. R., T. (ďalej len „sťažovateľka“), pre namietané porušenie jej základného práva vlastníť majetok podľa čl. 20 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“), základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy a práva na

spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) rozsudkom Okresného súdu Rimavská Sobota (ďalej len „okresný súd“) č. k. 7 C/91/2008-137 zo 14. decembra 2010 a rozsudkom Krajského súdu v Banskej Bystrici (ďalej len „krajský súd“) č. k. 14 Co/89/2011-158 z 19. apríla 2011.

Sťažovateľka uviedla, že návrhom podľa § 80 písm. c) Občianskeho súdneho poriadku podaným okresnému súdu sa proti Slovenskej republike, Krajskému pozemkovému úradu v B. (ďalej len „odporca“), domáhala „*dodatočného*“ určenia vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam – pozemkom – poľnohospodárskej a lesnej pôde, čím sa mala vyriešiť otázka, či jej právny predchodca bol ich vlastníkom, keďže Obvodný pozemkový úrad v R. v konaní o navrátenie vlastníctva k týmto pozemkom podľa zákona č. 503/2003 Z. z. o navrátení vlastníctva k pozemkom a o zmene a doplnení zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 180/1995 Z. z. o niektorých opatreniach na usporiadanie vlastníctva k pozemkom v znení neskorších predpisov „*skonštatoval, že uvedení skutočnosť dostatočne nepreukázali*“.

Okresný súd napadnutým rozhodnutím návrh sťažovateľky zamietol, čo odôvodnil tým, že odporca v danom prípade nie je pasívne legitimovaný, pretože nespravuje ani iným spôsobom nenakladá s nehnuteľnosťami vo vlastníctve štátu, a teda žaloba proti nemu nemôže byť úspešná. Sťažovateľka si myslí, že okresný súd ju mal vyzvať, aby tento nedostatok návrhu odstránila, čo však neurobil.

Sťažovateľka namieta, že „*nesprávnym úradným postupom a následne rozhodnutím Okresného súdu Rimavská Sobota 7 C/91/2008-137 a Krajského súdu Banská Bystrica 14 Co/89/2011-158 a uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky 4 Cdo 143/2011 boli porušené tieto základné práva:*

a) *Vlastnícke právo podľa čl. 20 ods. 1 Ústavy... V uvedenom prípade došlo k porušeniu tohto práva predovšetkým v dôsledku procesnej chyby Okresného súdu Rimavská Sobota a následne aj nesprávnym zistením skutkového stavu. Následkom*

uvedených chýb sa sťažovateľke odňala možnosť nadobudnúť vlastnícke práva k nehnuteľnostiam jej právneho predchodcu J. K.

b) Právo na súdnu a inú právnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy... Okresný súd Rimavská Sobota nevyzval sťažovateľku na odstránenie nedostatku ňou podaného návrhu, že u odporcu nie je daná pasívna vecná legitímácia a návrh podaný sťažovateľkou zamietol. Rovnako postupoval aj Krajský súd v Banskej Bystrici.

c) Právo na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru...“.

V petite sťažnosti sťažovateľka navrhla, aby ústavný súd rozhodol týmto nálezom:

„1. základné právo sťažovateľa zakotvené v čl. 20 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky porušené bolo

2. základné právo sťažovateľa zakotvené v čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky porušené bolo

3. základné právo sťažovateľa zakotvené v čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd porušené bolo

4. vyššie uvedené rozhodnutia Okresného súdu Rimavská Sobota 7 C/91/2008-13 a Krajského súdu v Banskej Bystrici 14 Co/89/2011-158 sa zrušujú Ústavný súd Slovenskej republiky prikazuje vo veci znova konať v súlade so zásadami spravodlivého rozhodovania

5. Sťažovateľovi sa priznáva primerané finančné zadostučinenie podľa úvahy Ústavného súdu Slovenskej republiky

6. Sťažovateľovi sa priznáva náhrada trov právneho zastúpenia, ktoré je Okresný súd Rimavská Sobota povinný vyplatiť k rukám advokáta JUDr. M. Š., CSc., B.“

II.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí senátu bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak. Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú zákonom predpísané náležitosti, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

Ústavný súd po preskúmaní sťažnosti sťažovateľky konštatuje, že táto napriek tomu, že sťažovateľka je zastúpená právnym zástupcom, nespĺňa náležitosti kvalifikovaného návrhu na začatie konania pred ústavným súdom, ktoré sú ustanovené v § 20 ods. 1 a 3, § 50 ods. 1 písm. b) a c) a § 50 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

Podľa § 20 ods. 1 zákona o ústavnom súde návrh na začatie konania sa ústavnému súdu podáva písomne. Návrh musí obsahovať, akej veci sa týka, kto ho podáva, prípadne proti komu návrh smeruje, akého rozhodnutia sa navrhovateľ domáha, odôvodnenie návrhu a navrhované dôkazy.

Podľa § 20 ods. 3 zákona o ústavnom súde ústavný súd je viazaný návrhom na začatie konania. Uvedené osobitne platí v prípadoch, v ktorých sú osoby požadujúce ochranu svojich základných práv a slobôd zastúpené advokátom.

Podľa § 50 ods. 1 písm. b) a c) zákona o ústavnom súde sťažnosť okrem všeobecných náležitostí uvedených v § 20 musí obsahovať označenie právoplatného rozhodnutia, opatrenia alebo iného zásahu, ktorým sa porušili základné práva alebo slobody, ako aj to, proti komu sťažnosť smeruje.

Podľa § 50 ods. 2 zákona o ústavnom súde k sťažnosti sa pripojí kópia právoplatného rozhodnutia, opatrenia alebo dôkaz o inom zásahu.

Uplatnenie právomocí ústavného súdu je viazané na splnenie viacerých formálnych aj obsahových náležitostí sťažnosti. Až na zákonom presne definované výnimky je ústavný súd viazaný návrhom na začatie konania a viazanosť ústavného súdu návrhom sa vzťahuje zvlášť na návrh výroku rozhodnutia, ktorého sa sťažovatelia domáhajú. Ústavný súd môže rozhodnúť len o tom, čoho sa sťažovatelia domáhajú v petite svojej sťažnosti. Petit musí byť vymedzený presne, určito a zrozumiteľne (v súlade s čl. 127 ústavy a § 56 zákona o ústavnom súde), teda takým spôsobom, aby mohol byť východiskom pre rozhodnutie ústavného súdu v uvedenej veci (III. ÚS 78/02, III. ÚS 17/03, IV. ÚS 138/08).

V posudzovanom prípade je závažným obsahovým nedostatkom petitu brániacim meritórnemu preskúmaniu sťažnosti absencia označenia orgánu verejnej moci (súdu), ako aj rozhodnutia tohto orgánu, ktorý mal porušiť základné práva sťažovateľky podľa čl. 20 ods. 1 a čl. 46 ods. 1 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru. Táto skutočnosť sa premietla aj do nedostatku odôvodnenia, ktoré nie je vo vzťahu k právam, vyslovenia porušenia ktorých sa sťažovateľka v petite domáha, dostatočne určité, logické a zrozumiteľné. Uvedené je pritom nevyhnutné na vymedzenie hraníc, v ktorých navrhovateľ žiada realizovať ústavný prieskum dodržiavania základných práv a slobôd v konaní realizovanom tým-ktorým orgánom verejnej moci. Samotné tvrdenie o porušení práv sťažovateľky nepostačuje na to, aby ústavný súd vydal rozhodnutie podľa čl. 127 ods. 2 prvej vety ústavy. Okrem toho, hoci sťažovateľka tvrdí, že sťažnosť podáva v lehote ustanovenej § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde, túto skutočnosť vôbec nepreukázala, keďže k sťažnosti nepripojila kópiu rozhodnutia orgánu verejnej moci, ktorým malo dôjsť k porušeniu jej práv, s vyznačením dátumu jeho právoplatnosti.

Podľa § 18 ods. 2 zákona č. 586/2003 Z. z. o advokácii a o zmene a doplnení zákona č. 455/1991 Zb. o živnostenskom podnikaní (živnostenský zákon) v znení neskorších predpisov advokát je povinný pri výkone advokácie dôsledne využívať všetky právne prostriedky, a takto chrániť a presadzovať práva a záujmy klienta a uplatňovať v záujme

klienta všetko, čo podľa svojho presvedčenia považuje za prospešné. Tieto povinnosti advokáta vylučujú, aby ústavný súd nahradzoval úkony právnej služby, ktoré je povinný vykonať advokát tak, aby také úkony boli objektívne spôsobilé vyvolať nielen začatie konania, ale aj prijatie sťažnosti na ďalšie konanie, ak sú na to splnené zákonom ustanovené predpoklady (II. ÚS 117/05).

Ústavný súd pripomína, že nedostatky zákonom predpísaných náležitostí vyplývajúce z podania sťažovateľa nie je povinný odstraňovať z úradnej povinnosti. Na taký postup slúži inštitút povinného právneho zastúpenia v konaní pred ústavným súdom a publikovaná judikatúra, z ktorej jednoznačne vyplýva, ako ústavný súd posudzuje nedostatok zákonom predpísaných náležitostí podaní účastníkov konania (IV. ÚS 409/04, IV. ÚS 168/05, III. ÚS 789/09).

Keďže sťažnosť sťažovateľky vykazuje na prvý pohľad závažné nedostatky, ústavný súd ju podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde odmietol pre nesplnenie zákonom predpísaných náležitostí. Z tohto dôvodu rozhodovanie o ďalších procesných návrhoch sťažovateľky stratilo opodstatnenie, preto sa nimi ústavný súd nezaoberal.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 2. júla 2013